

Mál nr. 297/2023**Nafn málskotsaðila (M)****Nafn varnaraðila (V)****Heiti váttryggingar: Hestatrygging.****Gildissvið váttryggingar.****Gögn.**

1. Málskot mótttekið 27. ágúst 2023 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 31. ágúst 2023 ásamt fylgiskjölum.
3. Viðbótarathugasemdir M dags. 27. september 2023.
4. Viðbótarathugasemdir V dags. 11. október 2023 ásamt fylgiskjali.

Málsatvik.

Í málskoti og fylgigögnum þess kemur fram að hryssan X sem er í eigu M hafi orðið fyrir slysi veturinn 2021-2022, og samkvæmt læknisvottorði dags. 22. apríl 2021 sást sprunga í beinlegg vinstri afturfótar. Í málskoti kemur fram að um bótaskyld atvik, sbr. skilmála viðeigandi váttryggingar, hafi verið að ræða og hafi V greitt útlagðan kostnað vegna myndatöku og skoðunar dýralækna. Hafi upphaflega verið líkur til þess að X næði fullum bata en það hafi ekki gengið eftir og sé X nú ónothæf sem reiðhestur, enda hafi hún ekki náð bata af heldinni og sé nú með skemmdir í hnjáliðum og liðbandafestingum. V hafi þá óskað eftir því að dýralæknir á þess vegum skoðaði X og hafi M tekið sér frí frá vinnu til að koma X til læknis á vegum V. Ekki hafi þó náðst saman með aðilum og engin skoðun hafi farið fram á vegum V, en aðilum beri ekki saman um ástæður þess. Í málskoti lýsir M því að ágreiningur sé uppi varðandi það hvort tjón hans falli undir skilmála váttryggingarinnar en hann telji að beináverkar, þ.e. sprunga í beinlegg, séu frumorsök ástands X og megi rekja bólgur hnjáliðum, band- og beinvefsbreytingar til þess. Afleiðingar þessa séu þær að X sé ónothæf sem reiðhross og sé bótaskylda fyrir hendi.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram að M hafi tilkynnt um tjón til V vegna þess að X hafi greinst með sprungu í beinlegg. Komi fram í læknisvottorði dýralæknisins Y dags. 22. apríl 2021, að X þurfi að standa inni í sex vikur og þá þurfi ný myndataka að fara fram. Einnig að miklar líkur séu á fullum bata. Í skýrslu annars dýralæknis, Z, dags. 20. apríl 2022, komi fram að sprungan hafi verið meðhöndluð á hefðbundin hátt. X hafi upphaflega sýnt batamerki en svo sýnt holti aftur undir litlu álagi við hreyfingu og reið. Við myndatöku 7. febrúar 2022, hafi komið í ljós skemmd í vinstri hnjálið. V hafi greitt bætur vegna sjúkrakostnaðar. Ágreiningur málsins snúi aðeins að því hvort bótaréttur vegna afnotamissis í reið og keppni sé til staðar, en V telji að þau einkenni sem hrjái X falli ekki undir gildissvið afnotamissistryggingar, enda séu tæmandi taldar í skilmálum þær afleiðingar sjúkdóma eða slysa sem hún taki til. Þrátt fyrir að V beri þá ekki skylda til sjálfstæðrar rannsóknar á orsök og umfangi tjóns hafi það verið reiðubúið til að láta fara fram skoðun á X til að kanna hvort einkenni hennar féllu undir váttrygginguna. Hafi hins vegar ekki náðst samkomulag um skoðun á X og hafi M borið því við að ekki hafi verið hægt að flytja hana til Reykjavíkur til skoðunar og hafi M því ekki veitt aðgang að X til skoðunar. Skýrslu Z sé einhliða afluð og hafi V ekki gefist kostur á að vera viðstatt skoðunina og verði að skoða sönnunargildi hennar í því ljósi. Hafi V þá ekki gefist kostur á að skoða og meta tjónið svo sem áskilið sé í almennum skilmálum félagsins.

Í viðbótarathugasemdum M er málflutningi V hafnað í heild sinni. M telur þannig sýnt fram á að X hafi ekki hlotið bata af meiðslum sínum og að meiðsli hennar falli undir nánar tilgreind ákvæði skilmála váttryggingarinnar. M hafi axlað sönnunarbyrði fyrir tjóni sínu og beri V þá sönnunarbyrði þess að aðrar tjónsorsakir sem leysi það undan ábyrgð séu fyrir hendi. Þá sé það alrangt að M hafi staðið í vegi fyrir skoðun á X, enda hafi hann gert ráðstafanir til að flytja hana í bæinn í þeim tilgangi að hitta dýralækni að vali V. Sá dýralæknir hafi ætlað að vera í sambandi við M varðandi nánari tímasetningu en aldrei hafi orðið af þeim samskiptum. Hafi M haldið V upplýstu um það, og V hafi sagt honum að ekki hefði tekist að ná saman við dýralækninn á áður ákveðnu dagabili. Þá er því mótmælt að vottorð Y og Z hafi takmarkað sönnunargildi enda séu þeir báðir mjög virtir innan hestasamfélagsins og nýti V sér m.a. einhliða öfluð heilbrigðisvottorð þeirra áður en váttrygging er samþykkt. Þá hafi M rætt við Y sem sé þess reiðubúinn að gefa út yfirlýsingu um að einkenni X séu tilkomin vegna sama atviks og olli sprungu í beinlegg hennar eða a.m.k. sé um bein orsakatengsl að ræða.

Í viðbótarathugasemdum V eru fyrri röksemdir ítrekaðar og áréttáðar.

Álit.

Í 4. kafla viðeigandi váttryggingarskilmála er að finna umfjöllun um afnotamissistryggingu reið- og keppnishesta. Kemur þar fram í 7. gr. að félagið greiði bætur ef hestur lifir en er úrskurðaður algerlega og varanlega ónothæfur til reiðar eða vinnu og hefur sannanlega, þrátt fyrir viðeigandi ráðstafanir dýralæknis, tapað til frambúðar eiginleikum sínum sem eru nauðsynlegir til reiðar eða vinnu, vegna einhverra af nánar tilgreindum afleiðingum sjúkdóma eða slysa. Meðal þess sem talið er upp og M telur eiga við umrætt tilvik eru afleiðingar vegna „brots eða sprungu í beinvef sem sýnir engin verki um veikleika, beineyðingu (decalcification), hörðnun (sclerosis) eða gigt.“, skv. b.-lið 7. gr., og „beinklökkva, bein- og brjóskkvellis (ostechondrosis) og annarra bein- og/eða brjóskagna. Þetta á við um kjúkuliði og hækil.“, skv. e-lið 7. gr.

Fyrirliggjandi eru læknisvottorð dýralæknisins Y dags. 22. apríl 2021 og skýrsla dýralæknisins Z dags. 20. apríl 2022. Í hinu fyrrnefnda kemur fram að við röntgenmyndun hafi sést sprunga í beinlegg en að miklir möguleikar séu á því að hryssan verði aftur í 100% lagi. Má af því vottorði ráða, og virðist það raunar óumdeilt, að um sé að ræða atvik sem fellur undir gildissvið váttryggingarinnar, þ.e. b.-lið 7. gr. Í skýrslu Z segir að X hafi verið meðhöndluð með hefðbundnum aðferðum og að hún hafi strax aftur sýnt holti og hné hafi bólgnað upp undir litlu álagi við hreyfingu og í reið. Þá hafi við myndatöku komið í ljós skemmd í lið og liðbandafestingu í vinstra hné. Batahorfur séu engar og sé X ónothæf sem reiðhross. Umrædd skýrsla verður ekki skilin öðru vísi en svo að X hafi í raun ekki náð bata frá því holti kom fyrst í ljós og að bein orsakatengsl séu milli sprungu í beinlegg og einkenna X í dag. Verður því að líta svo á að það hvíli þá á V að hnekkja framangreindu.

Í málflutningi aðila fyrir nefndinni kemur fram að V hafi óskað eftir að fá X flutta til höfuðborgarsvæðisins til skoðunar og virðist V byggja á því að M hafi ekki gefið kost á slíkri skoðun. Fyrirliggjandi eru samskipti M við starfsmann V og verður ekki ráðið af þeim að sú hafi verið raunin. Má þannig lesa úr viðkomandi gögnum annars vegar að M hafi gefið kost á að skoða X þar sem hún hafði við og eins að M hafi verið þess reiðubúinn, og gert ráðstafanir til, að flytja X til skoðunar á höfuðborgarsvæðinu á tímabilinu 18.-19. ágúst 2022, en það munu vera þeir dagar sem V sagði henta til skoðunar. Dýralæknirinn virðist hins vegar ekki hafa staðfest skoðunartíma á umræddu tímabili og verður ekki séð að þar sé um að ræða aðstæður sem M verði kennt um. Í framhaldi þeirra samskipta barst höfnunarbref V, dags. 29. ágúst 2022, og í því kemur m.a. fram að við skoðun á röntgenmyndum sé ekki unnt að greina áverka eða annað sem myndi hafa varanleg áhrif á notkun reiðhests. Ekkert kemur hins vegar fram hver framkvæmd slíka skoðun á myndunum, þ.e. hvort um hafi verið að ræða þar til bærán aðila, né liggur fyrir neitt sérfræðilegt mat á fyrirliggjandi læknisfræðilegum gögnum. Verður samkvæmt öllu framansögðu að líta svo á að framlögðum gögnum M hafi ekki verið hnekkj og er bótaskylda á grundvelli áðurnefnds b.-liðar 7. gr. því fyrir hendi.

Niðurstaða.

M á rétt til bóta úr hestatryggingu hjá V.

Reykjavík, 31. október 2023.

Póra Hallgrímsdóttir

Hildigunnur Hafsteinsdóttir

Heiða Óskarsdóttir